De Kast, Eltse Grins Foarby

It read beskynt de greiden, de jun falt oer de mar
Der stean se mei har beiden en hy sjocht noch ris nei har
Se stean foar harren hutte fan polen, liem en ried
Sy han leit op har skurte, hy wurd mei koarten heit
It jier hast fyftjin hundert, feroare maatskippij
Se lije der net under, se fiele harren fry
Der is faaks wol wat geande, hy moat soms op oarlochspaad
Mar wer 't se eins foar steane, no dat wurdt er nea gewaar
Dochs ha se neat te kleien en al hawwe se gjin jild
It iten dat se krije is de rykdom fan it fjild
It jier hast fyftjin hundert, in nije hearskippij
Se buge der net under, se bliuwe altyd frij

Chorus:
De sinne skynt al ieuwen oer us lan
Bringt de iere moarn, else dei opnij
De wyn hellet noch alle dagen oan
Giet fan lan nei lan, eltse grins foarby

It read beskynt it kampke, de jun falt oer de sted
Der boartet in lyts famke, noch in skoftsje, aanst op bed
Se jeuzelt hunderd ut, de taal dy 't mem har bybrocht hat
Har heit ropt troch it rut dat se nei binnen komme moat
It jier is no hast twa tuzend, Europa dat wurdt nij
It famke sjont en dunset en laket dan nei my

Chorus